

Do Võ Trung Tâm JJR 65 chuyển lại

Cơm trắng đắng lòng

Tác giả : Sông Hồng

GiadinhNet – “Bán cơm không” là tấm biển của vài chục quán bán cơm vỉa hè khu vực ga Sài Gòn, mấy tháng nay đông khách hơn.

Cơm bày bán trên vỉa hè, chỉ có cơm không, không bán thức ăn. Cơm được cân theo khối lượng người mua yêu cầu nên còn được gọi là cơm ký.

Còn người mua cơm là lao động xóm nghèo, bán báo, lượm đồng nát, học sinh sinh viên, người bán vé số, người đạp xe ba gác, bác xe ôm hay anh thợ sửa đồ vật, công nhân nhà máy thất nghiệp hoặc đang chờ gọi đi làm... Giá bán cơm không là 8.000đ/kg, nhưng đa số cũng chỉ mua vài lạng một. Người mua trân trọng túi cơm, họ buộc vào xe hoặc cầm chắc chắn trong tay như lo sợ sẽ rơi mất bất cứ lúc nào.

Một chủ hàng tiết lộ, từ đầu năm, mỗi ngày bán được đến nửa tạ cơm không, tăng hơn trước nhiều. Trong số khách hàng, có người mua cơm không cả chục năm qua, nhưng cũng nhiều người mới trở thành khách hàng gần đây. Hầu hết họ mua cơm không, rồi ăn cùng dưa cà, chút mắm; thậm chí có người ăn cơm cùng nước lọc lấy từ vòi nước công cộng gần đấy.

Không khó để tìm ra nguyên nhân vì sao những quán cơm thế này đắt hàng. Từ năm ngoái đến giờ, doanh nghiệp gặp khó, giải thể nhiều, vì vậy mà tỉ lệ lao động thất nghiệp cũng tăng hơn. Theo thống kê của Bộ KH&ĐT thì năm 2011 có 5 vạn doanh nghiệp phá sản, Bộ này dự báo con số này năm 2012 sẽ cao hơn. Đi cùng với đó, hàng chục vạn người cũng mất việc làm. Chưa hết, có đến gần 55% doanh nghiệp phải cắt giảm lao động đã khiến cho tỷ lệ lao động thất nghiệp tăng cao. Với

người lao động, được đi làm cũng đã khó khăn thì mất việc sẽ lâm vào thảm cảnh, chẳng mấy chốc mà đói ăn.

Cũng theo con số thống kê, hiện cả nước còn 3,3 triệu hộ nghèo theo chuẩn mới. Thực ra, chuẩn mới có nâng tiêu chuẩn lên, nhưng thực tế, số hộ nghèo, thu nhập thấp có thể cao hơn con số trên nhiều. Ở các vùng quê khó khăn, một vài nơi trên cả nước, Chính phủ vẫn phải cứu đói.

Ở chỗ này chỗ kia, người đứng đầu doanh nghiệp tắc trách, gây thiệt hại cho Nhà nước cả trăm ngàn tỉ đồng; rồi ở tỉnh này tỉnh kia, quan chức còn ăn chơi xa xỉ, tham ô tham nhũng, bị bắt vì đánh bạc... Những tin ấy, vẫn ngày ngày xuất hiện trên tay của người bán báo dạo và người ta đã thấy quá quen, đến mức chỉ đọc lướt qua. Chợt nghĩ đến những tô cơm “không người lái” mà thấy đắng lòng...

Sông Hồng